

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ahulírott

alatti lakosok, mint a alatti ingatlan 1/2-1/2 tulajdonosai, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

I. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-kozlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja)

Jelen beadványunkban arra kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint felülvizsgálati Bíróság (továbbiakban: Bíróság) 7.K.32.271/2017/6. ügyszámú ítéletét (1. sz. Melléklet), továbbiakban: Ítélet),

- a Budapest Főváros Kormányhivatala Földmérési, Távérzékelési és Földhivatali Főosztály Ingatlan-nyilvántartási Osztály, mint másodfokú hatóság (továbbiakban: Hivatal) ügyszámú határozatára (2. sz. Melléklet), továbbá a

- a Budapest Főváros Kormányhivatala XI. kerületi Hivatal (továbbiakban: Földhivatal) sz. határozatára is kiterjedően (3. sz. Melléklet) - vizsgálja felül, állapítsa meg, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes, és a Bíróság

Ítéletét semmisítse meg,

mert az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdésében biztosított - tisztességes tárgyaláshoz-, valamint a (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz való jogainkat, továbbá a XIII. cikkében rögzített, tulajdonunkhoz fűződő alkotmányos jogainkat.

Indokainkat az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésben foglalt határozott kérelem alátámasztására a Bíróság ítéletének 2018. január 5. napján történt kézhez vételétől számított - Abtv. 30.§ -ban rögzített - 60 napos határidőn belül az alábbiakban kívánjuk részletesen kifejteni:

II. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Alaptörvény R cikk (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés,

III. Jelen pontban megjelöljük az Abtv. 52.§ (1b) bekezdés a) pontja szerinti Alaptörvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza (közvetlen érintettség kifejtése és pertörténet röviden), az eljárás megindításának jogi indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét:

1. Az Abtv. 27. §-a szerint: Az indítványozó az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

A fentiek szerint tehát panaszunkat az Abtv. 27. § a) alapján terjesztjük elő, mert álláspontunk szerint a sérelmezett bírói döntés az Alaptörvényben biztosított jogainkat sérti.

Az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében rögzített jogállamiságból eredő jogbiztonság követelményét, s annak részeként tekinthető XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogainkhoz, valamint a (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogainkat és a tulajdonunkhoz fűződő jogainkat a Bíróság és a Hivatalok a döntéssel megsértették, mert a tényeket

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/391-0/2018	
Erkezett: 2018 MÁRC 07.	
számításhoz szükséges adatok	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	

és okirati bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, erre alapították indoklásukat, és ennek alapján folytatatták le a törvénytörő eljárást.

Ebben az eljárásban beterveztett releváns bizonyítékokat, tehát az eljárás alapjául szolgáló [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (továbbiakban: Kérelmező) által benyújtott okiratokat, és az általunk hivatkozott hiányzó okiratokat a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseivel összevetve - amely szerint csak jogszerűen lefolytatott földhivatali eljárás alapján teljesíthető csak bejegyzés a tulajdonunkban lévő ingatlanra -, azt bizonyítják, hogy a hatóságok a jogszabályban foglalt kötelezettségüket nem teljesítették, mert az okirati bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a jogalkalmazók a maguk által kreált indokok alapján jártak el, tekintettel arra, hogy nem került azonosításra az az okirat amelyet mi hiányoltunk, és az az okirat sem lelhető fel a sérelmezett eljárásban, amely olyan rendelkezést tartalmazott, amelyből megállapítható, hogy kötelezettségünk keletkezett annak türése, hogy a sérelmezett zálogjogot - Kérelmező javára -, a tulajdonunkra bejegyezzék.

A Bírósági és a (Föld)hivatali döntésekkel szemben azért terjesztettünk elő alkotmányjogi panaszt, mert az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdésében elismert jogunkkal éltünk, amikor bizonyítékainkat és indokainkat előadtuk. A Bíróság és a (Föld)hivatal azonban ezt a jogunkat megsértette, mert az általunk előadottakat nem vizsgálta.

A másodfokon eljáró Hivatal és a bírói fórum döntése pedig azért sért alkotmányos alapjogot, mert a bizonyítottan önkényes első fokú döntés vizsgálata során az általunk - a másodfokú, illetőleg a felülvizsgálati eljárásban - előadottakat egyáltalán nem értékelték, ezzel a **valódi** fellebbezési lehetőségünket kizárták, ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogunkat megsértették.

A Bíróság és a (Föld)hivatalok a döntésekkel - a tények és okirati bizonyítékok ellenére -, zálogjogot alapítottak a Kérelmező javára, amellyel az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített, tulajdonunkhoz fűződő alkotmányos jogainkat súlyosan megsértették.

A jelen alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó bírói döntés(ek) fő kérdése elsődlegesen az, hogy a döntéshez vezető eljárással szemben milyen Alaptörvényben biztosított jogok érvényesíthetők a sérelmezett bírói gyakorlatot jellemző eljárásban és hogyan nyújthatnak védelmet nekünk, mint a peres eljárás alanyainak a bíróság és a hivatalok alapvető jogainkat sértő magatartásával szemben.

Az Alaptörvényben szabályozott alkotmányos intézmények, államszerkezeti és hatalommegosztási összefüggések, illetve emberi jogok és alapértékek elsődleges célja a közhatalommal szemben oltalmazó garanciák kijelölése. Az alapvető jogok ennek megfelelően eredendően az állami közhatalommal szemben nyújtanak védelmet.

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni: a magánszemélyeknek a közhatalommal szemben történő védelme különösen fontos az alkotmányosan meg nem engedhető magatartással szemben, T) cikk (1) bekezdés.

Egy-egy jogvitát eldöntő bírói döntés alkotmányosságát így végső soron a „valódi” alkotmányjogi panasz intézményén keresztül az Alkotmánybíróság garantálja. Igaz ez a szerződéses és más egyéb magánjogi karakterű jogvitákban eljáró bírói döntésekre is, melyek esetében az Alkotmánybíróság a bíróságok részére, ezen belül a jogkövető magatartást "megelőlegezve" vizsgálja, hogy az adott jogviszonyt szabályozó generálklauzulák bírói értelmezése összhangban áll-e az érintett alapjogból fakadó követelményekkel.

Különös jelentőséghez jut ez a jogvédelem az eljárásjogi jogviszonyokban, melyek alapvetően aszimmetrikus természetűek. Ezt igazolja, hogy az eljárásjog az olyan önálló és függő, vagyis a bíró és a közhivatalok irányítása alatt álló pervezetést szabályozza, amelyet a magánszemély (ügyfél) jellemzően hosszabb időn keresztül, személyesen lát el. A magánszemély tehát nem egy előre pontosan meghatározott feladat elvégzésére köteles, hanem - a bíró illetőleg a Hivatalok utasításai szerint és ellenőrzése mellett -, egy jellegét tekintve meghatározott feladat ellátására.

E keretjellegű jogviszonyt minden esetben a bíró és a Hivatal részletes utasításai töltik meg pontos tartalommal. A magánszemély tehát ennek megfelelően az egész személyiségével vesz részt az eljárásban. Mindebből következik egyfelől, hogy a peres eljárás sajátossága a felek egyenlőtlensége és a jogviszony alá-fölé rendelt jellege. Másfelől pedig a perrendtartásból fakadó - illetőleg a közigazgatási eljárási szabályok - a magánszemély cselekvési autonómiáját, így magatartását és véleményét szükségszerűen korlátozzák.

A felek mellérendeltségének és tényleges egyenjogúságának hiányából fakadóan a mai eljárásjogi jogviszonyok jellemző vonása kell legyen egyfelől a magánszemélyt védő klaudikálóan kogens jellegű szabályok intenzív jelenléte, és az alkotmányjogi szabályok intenzív jelenlétének igénye, másfelől pedig a jogvitákban döntő bírói ítélkezési gyakorlat és az alkotmányos jogvédelem kiemelt szerepe.

Ennek megfelelően a közintézményekkel szemben a magánszemély alapjogi védelme az ítélkezés pártatlanságának érdekében biztosítandó, azonban az ítélkező bírák és a döntéshozó hivatalok tekintélyének megóvása érdekében nem korlátozható.

2. Továbbá az Abtv. 27. § b) pont szerint akkor, ha jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük:

Az általunk támadott Bírósági Ítélet egyértelműen rögzíti, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek hely nincs. Ezért a hivatkozott b) pont szerinti feltétel teljesült.

A Tisztelt Alkotmánybíróságot tájékoztatjuk arról, hogy egyéb jogorvoslati eljárás (felülvizsgálati kérelem, jogorvoslat kérelem perújítás), jelen beadványban támadott döntéssel kapcsolatban, nincs folyamatban.

Pertörténet röviden:

Tárgybeli eljárás megindításának idején az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett jelzálogjog jogosultjaként az [REDACTED] volt feltüntetve. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az [REDACTED] zálogjogának bejegyzésre irányuló „Ingatlan-nyilvántartási kérelem I.-et” [REDACTED] közjegyző-helyettes nyújtotta be 2008. július 14-én, az [REDACTED] képviseletében eljárva.

A bejegyzés alapjául a K11021-0/2081/2008/4/O. ügyszámú közjegyzői okirat szolgált. Ez a hiteles közjegyzői okirat a Földhivatali irattárban jelenleg is fellelhető, ezért becsatolása részünkről egyszerű fénymásolatban (4. sz. Melléklet) elegendő, mert csak az azonosításhoz és nem bejegyzéshez vagy módosításhoz hivatkoztunk erre az iratra.

A [REDACTED] által benyújtott kérelemnek a Földhivatal helyt adott, és ingatlan-nyilvántartásban az [REDACTED] javára került a jelzálogjog bejegyzésre a [REDACTED] 3. sz. Melléklet). Így bejegyzésben az [REDACTED] szerepel jelenleg is, - illetőleg szerepelt -, jelen elsőfokú eljárás megindításának idején, mint zálogjogosult.

Ami azt jelenti, hogy a közokiratban rögzített zálogjogosult bejegyzése az ingatlan nyilvántartási eljárásban benyújtott kérelem alapján történt, ami megfelel az 1997. évi CXLI. törvény az ingatlan-nyilvántartásról (Inytv.) rendelkezéseink.

Ezt követően került benyújtásra tárgybeli - általunk sérelmezett - átjegyzési kérelem.

A Hivatal (2. sz. Melléklet) indoklásában rögzítette, hogy kérelemre indult eljárásban, a tárgybeli [REDACTED] ingatlanra az [REDACTED] javára bejegyzett jelzálog törlése mellett került sor a zálogjog bejegyzésére a Kérelmező javára.

Ez azonban nem felel meg a tényeknek és nem felel meg a valóságnak, mert a Hivatal által hivatkozott jogutódlási láncolatból kiderül, hogy az [REDACTED] amelyek javára zálogjog nem volt bejegyezve. (3. sz. Melléklet)

Az ingatlan nyilvántartás adataiból egyértelműen kiderül, hogy a Földhivatal az [REDACTED] javára, **2008. július 14-én** bejegyzett, zálogjogot - a sérelmezett határozattal egy időben, tehát 2017. március 07-én - átírta és egyúttal határozatot hozott a Kérelmező javára történő bejegyzésre. (3. sz. Melléklet)

Az eljárás során tehát a Földhivatal megváltoztatta a bejegyzett zálogjogosultat, úgy, hogy az [REDACTED] **javára bejegyzett zálogjogot átírta** a Kérelmező javára.

Elutasító határozatában a Hivatal nem magyarázta el, hogy ha nem létezik okirat, amely tartalmazza a bejegyzett jogosulttól - tehát az [REDACTED] származó törlési engedélyt, akkor milyen okirat alapján írta át a jelzálogot a bejegyzett [REDACTED] a Kérelmező javára.

Az Inyvtv. és az Inyvhr. beidézett rendelkezéseinek értelmezése körében az állapítható meg, hogy ezek kötelező eljárási és tartalmi elemek, nem vagylagosak, hanem konjunktívak, azaz a kötelezően előírt lefolytatandó eljárástól és nyilvánvaló azonosításra szolgáló adatok rögzítésétől nem lehet eltekinteni.

A Hivatal arra hivatkozott, hogy a jogosult változást a rendelkezésre álló okiratok, köztük a Cégbírósi bejegyzés igazolja, és ez elegendő a jogutódlás megállapítására.

Az adott indoklás azért nem valós, mert a Fővárosi Cégbírósi Cg. 01-17-000554/19. számú Végzése alapján a Fióktelep nem jogutódja az [REDACTED] Zrt-nek. (5. sz. Melléklet)

Ami azt jelenti, hogy a Hivatal és a Bírósi által hivatkozott jogutódlási láncolat szerinti jogutódlás a Cégbírósi nyilvántartás alapján nem volt megállapítható.

A zálogjogosultság átruházását pedig az ingatlan-nyilvántartási bejegyzések nem igazolják.

Ezen túlmenően pedig a Földhivatal nem adott magyarázatot arra, hogy milyen módon állapította meg azt, hogy a névváltozás vagy a cégek összeolvadása milyen módon eredményezi a zálogjog átruházását vagy a jogosultság módosítását, tekintettel arra, hogy az eredeti bejegyzésben rögzített [REDACTED] zálogjogára vonatkozóan a Földhivatal által hivatkozott Cégbírósi bejegyzések érvényes rendelkezést nem tartalmaznak.

Az [REDACTED] **2008. júliusban átalakult, és** [REDACTED] néven működött tovább. Ezt követően az [REDACTED] - a Cégbírósi bejegyzéskből való törléssel - **2008. december 31-án megszűnt.**

Arra sem adott magyarázatot, hogy a kérelemhez kötöttség elvét, amely szerint az ingatlan nyilvántartási eljárás kérelemre indul, és az ingatlan-nyilvántartásba csak az a jog, jogilag jelentős tény jegyezhető be, amelyet a kérelem megjelöl, milyen megfontolás alapján mellőzte, tekintettel arra, hogy jogi alanyiség, jogi személyiség fennállása és törvényesen lefolytatott ingatlan-nyilvántartási eljárás (bejegyzés) és jogerős határozat nélkül, zálogjogi jogosultság nem szereshető.

A Hivatal ebben a körben arra sem tért ki, hogy - ha a Cégbírósi nyilvántartás alapján - a Fióktelep nem jogutódja az [REDACTED] nek, akkor milyen módon került át a zálogjog **2008. december 31-én megszűnt cégtől** - tehát az [REDACTED] -tól -, **három hét múlva a Fióktelep javára- az ingatlan-nyilvántartásban történt bejegyzés módosítása nélkül** -, figyelemmel arra, hogy a Fióktelep csak 2009. január 20-án került bejegyzésre a Cégbírósi nyilvántartásba.

Továbbá azt sem magyarázta el, hogyan lehetséges zálogjogi bejegyzést teljesíteni akkor, ha a bejegyzésre irányuló engedély sem a bejegyzett zálogjogosult [REDACTED] sem pedig az [REDACTED] elen eljárásban nem leheto föl, amelyet az Inyvtv. 29.§ -a a bejegyzés feltételeként meghatároz.

A Bírósi - a lefolytatott felülvizsgálati eljárásban (5. oldal 3. bek.) -, indoklásában kifejtette, hogy a jogszabályban előírt indoklási kötelezettség nem jelent parttalan indoklást. A Hivatal indoklásából

pedig az állapítható meg, hogy kilenc oldalra kiterjedő indoklásában mindössze egyetlen mondattal "elintézte". Eszerint KIJELENTETTE, hogy fellebbezésünk "nem megalapozott" (8. old. 2. bek.).

A Bíróság és a Hivatal indoklásából és a kiderül, hogy ez elegendő volt arra, hogy ügy általános ténybeli és jogi hátterét figyelmen kívül hagyják, vagyis az általunk előterjesztett érveket és bizonyítékokat, amelyek objektívan szemlélve relevánsak voltak az ügy megoldása szempontjából, egyáltalán nem vizsgálták. A „tisztességesség” tehát nem „tartalmi” tisztességességet jelent (ami részben jogi, részben etikai fogalom), hanem „eljárási” tisztességességet.

Figyelmen kívül hagyták azt, hogy nem a „hosszas fejtegetést”, hanem a röviden és egyértelműen megfogalmazott jogszabálysértésekre és hiányzó okiratokkal kapcsolatban felhozott kifogásainkra adott érdemi választ hiányoltuk.

Egyszerűen és lényegre törően ezek pedig az alábbiak:

1. Milyen jogszabályi rendelkezés teszi lehetővé zálogjog megszerzését az ingatlan nyilvántartásba történő bejegyzés nélkül? (*Ptk. 6:202 § (4) bekezdése*)
2. Milyen jogszabályi rendelkezés teszi lehetővé zálogjog megszerzését az ingatlan nyilvántartásban bejegyzett jogosult engedélye nélkül? (*Inyvt. 29.§*)
3. Milyen jogszabályi rendelkezés teszi lehetővé zálogjog megszerzését a Cégbírószági nyilvántartás alapján, és teszi lehetővé az ingatlan nyilvántartási rendelkezések mellőzését? (*Inyvh. 88. §*)
4. Milyen jogszabályi rendelkezés teszi lehetővé zálogjog megszerzését, illetőleg az ingatlan-nyilvántartási eljárásban a bejegyzésre irányuló olyan tartalmú határozat kibocsátását, amely egyértelműen a jelen időpontban is hatályos jogszabályba - a **9000/1946. (VII. 28.) ME** rendeletbe - ütközik?
5. Milyen jogszabályi rendelkezés teszi lehetővé az indoklási kötelezettség mellőzését az alaki hibára történt kifogásunk szándékos figyelmen kívül hagyásával? (*Inyvt. 32.§*) (2) e) g))

Az **9000/1946. (VII. 28.) ME** rendelettel kapcsolatban a Bíróság arra hivatkozott, hogy az [REDACTED] [REDACTED] javára - CHF-ben történő bejegyzéshez - hozzájárulásunkat adtuk. Arra vonatkozóan nem tartalmaz a Bíróság indoklása magyarázatot, hogy a mi - közel tíz évvel ezelőtti -, hozzájárulásunk milyen jogszabályi rendelkezés alapján teszi jogszerűvé a jelen eljárásban kibocsátott törvénysértő határozat kibocsátását. Az a tény pedig, hogy jelen eljárás a jogosultváltozás bejegyzésének tárgyában indult, nem teszi lehetővé a törvénysértő határozat kibocsátását. (**Ket. 2. § és 3. § (2) bekezdése c) és d) pontjaiban foglaltak alapján.**)

2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról 2. § [A jogszerűség elve]

(1) A közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.

A Ket. 3. § (2) bekezdése c) és d) pontjai alapján, a közigazgatási hatóság e törvény keretei között felülvizsgálhatja mind a saját, mind a felügyeleti jogkörébe tartozó hatóság végzését és határozatát (a továbbiakban együtt: döntését), továbbá **hivatalból** intézkedhet a döntésének kijavításáról, kiegészítéséről, módosításáról és visszavonásáról.

Tekintettel arra, hogy a jogszabálysértések nem azzal valósulnak meg, hogy mi megemlíti azokat vagy sem (nincs ilyen kötelezettségünk a Ket. 50. § (3) bekezdése alapján), hanem a törvénysértés úgy valósult meg, hogy a Hivatal a jogszabályok rendelkezéseibe ütköző határozatot hozott.

Egyetlen jogszabály sem rendelkezik arról, hogy a Cégbírószági bejegyzés alapján megállapítható névváltozás vagy jogutódlás miatt az Inyvt., az Inyvh. és a Ptk. zálogjog alapítására/módosítására és bejegyzésére vonatkozó rendelkezéseit figyelmen kívül kell hagyni.

A Földhivatal és a Hivatal felelős vezetői büntetőjogi felelősséggel tartoznak nyilvántartások valós és törvényes tartalmáért. Földhivatalnak egyértelműen meg kellett volna tagadni az együttműködést a bűncselekményben, amikor jogszabály-kerülő módon jogtalanul kérték a jelzálog bejegyzését, függetlenül attól, hogy azt ki kéri. Földhivatalnak semmilyen törvényes indoka nem volt az [REDACTED] zálogjogának a Kérelmező javára történő bejegyzésére, ami a fentiekben kifejtettek alapján, nem egyszerű hiba, hanem a **bejegyzés önkényes megváltoztatása**.

Álláspontunk szerint a tulajdonos rendelkezik tulajdonával. A tulajdonunkhoz fűződő alkotmányos jogunkban viszont súlyos visszaállást okoz, ha a Hivatal a fentiekben részletezett törvénysértésekkel – hivatali hatalmával súlyosan visszaélve –, egyszerűen kikerülte az Inytv. és az Inyvhr.-ben előírt kötelezettségét. Ami azt jelenti, hogy téren és időn átívelve **zálogjogot alapított** a Kérelmező javára.

Mindezt majd egy évtizedes idő intervallumban úgy, hogy semmilyen okirati bizonyíték, érvényes jogerős határozat a zálogjog átruházásáról – téren és időn átívelően – nem áll rendelkezésre.

Ez a joggal való visszaélés minősített esete. És a fentiek ismeretében a Hivatal és a Bíróság, - hogy „szó ne érje a ház elejét” - megjegyezte, hogy a Kérelmező által benyújtott okiratok alapján a kérelem teljesítésének volt helye, és azt is, hogy a benyújtott fellebbezést érdemben elbírált.

Éppen ezért van különös jelentősége annak, hogy ilyen (zálogjogi) biztosíték létesítése csak a törvényben szabályozott módon és feltételekkel történjen, és érvényesüljön az egyértelműség jogszabályban meghatározott követelménye.

A tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a hatóság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „Hivatal” köteles megfelelően megvizsgálni az általunk előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat. A Ket. előírja, hogy vizsgálnia kell a panaszos valamennyi érdemi érvét, pontról pontra, mert anélkül nem lehet ok az elutasításra.

2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról **2. § [A jogszerűség elve]**

(1) A közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.

A Ket. 72.§-a (mivel az Inytv. másként nem rendelkezik) meghatározza a határozat kötelező tartalmi elemeit, így a határozatnak tartalmaznia kell (többek között) a rendelkező részt és az indokolást, az indokolási részben pedig a megállapított tényállást és az annak alapjául **elfogadott bizonyítékokat az alkalmazott jogszabályok megjelölésével** együtt. A tényállás és a bizonyítékok szoros kapcsolatban állnak egymással. A hatóság csak bizonyított, a valósággal egyező tények, körülmények, adatok együtteséből állapíthatja meg az ügy tényállását, amelyet kell ütköztetnie az irányadó jogszabályokkal.

A hivatalok eszerint közvetlenül beleavatkoztak a perrel érintett zálogjogi bejegyzésbe, és így megváltoztatták annak tartalmát. A normatív alapját veszített, „önkéntes” hivatali döntés kapcsán tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogainkat az eljáró első fokú hatóság azáltal sértette meg, hogy kötelező szabályként az általa hivatkozott, ám a valóságban nem létező - tehát **hiányzó** - (a Fióktelep javára szóló) zálogjogi bejegyzést rendelte alkalmazni a sérelmezett döntésben.

A másodfokú Hivatal és a Bíróság pedig ezt minden különösebb aggály nélkül jogerőre emelte, gyakorlatilag még formálisan sem vizsgálta a kifogásainkat, a **jogorvoslati lehetőségeinktől elzárt**, ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk. (2) bekezdésében biztosított - jogorvoslathoz való jogainkat sértette meg.

Az elrendelt zálogjog alapítás pedig egyértelműen az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonunkhoz való jogunkat sérti.

Ezért indokolt, hogy az Alkotmánybíróság megvizsgálja az eljáró hivatalok döntéseinek és a **Bíróság ítéletének** „bölcsségét” olyan esetekben, amikor bizonyíték van az **önkéntes** döntéshozatalra.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint, mindig is azon az állásponton volt, hogy akkor feladata foglalkozni a bíróságok által elkövetett ténybeli vagy jogi hibákkal, ha ezek a hibák nyilvánvalóak és sértették az Alaptörvény által védett jogokat.

Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság általános szabályként csak akkor kérdőjelezheti meg az eljáró bíróságok megállapításait és következtetéseit, ha azok és kirívóan és nyilvánvalóan önkényesek, és csak akkor vitathatja a bíróságok megállapításait, ha bíróság nyilvánvalóan önkényesen és hibásan értelmezte a hazai jogot.

A XXVIII. cikk. (1) és (2) bekezdésében foglalt garanciák csak a bizonyítékok eljárási szinten való kezelését érintik. A bizonyítékok elfogadhatósága, illetve hogy azokat hogyan kellene érdemben értékelni, elsősorban a nemzeti bíróságokra tartozó kérdések, amelyeknek az a feladata, hogy **mérlegeljék az előttük fekvő bizonyítékokat**.

Ezért a fentiek alapján benyújtott panaszunkat azon az alapon kérjük befogadni és megvizsgálni, hogy kontradiktórius eljárásban volt-e részünk; ami azt jelenti, hogy az ügy megoldása szempontjából, megfelelően meghallgatták és megvizsgálták a bíróságok az eljárás ténybeli és jogi indokait.

Alkotmányjogi panasz benyújtásához jogi képviselet nem szükséges, és az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, ezért számunkra ez az egyetlen jogértvényesítési lehetőség maradt.

Amennyiben az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy jelen panaszunk nem befogadható, úgy kérjük figyelembe venni a Velencei Bizottság állásfoglalását, amely szerint az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát korlátozza az, ha egy alkotmányjogi panasz benyújtására, illetőleg befogadására csak akkor kerülhet sor, ha a panaszos alkotmányjogi felkészültséggel rendelkezik.

Budapest, 2018.02.25

Tisztelettel:

[Redacted signature block]

Mellékletek:

1. sz. Melléklet Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.32.271/2017/6. ügyszámú ítélete

[Redacted text block]

SZ.

Egyszerűsített határozata

4. sz. Melléklet K11021-0/2081/2008/4/O. ügyszámú közjegyzői okirat
5. sz. Melléklet Fővárosi Cégbíróság Cg. 01-17-000554/19. számú Végzése

[Redacted text block]